

F. t. l. vedr. retsplejeloven og lov om retsafgifter.

stilling til betænkningens øvrige forslag, herunder forslagene vedrørende retsafgifterne i civile retssager, jf. pkt. 1.1 ovenfor.

Dernæst foreslås de satser på 300 kr. og 200 kr., som Retsplejerådet foreslår, forhøjet med 100 kr. til henholdsvis 400 kr. og 300 kr., som efter Justitsministeriets opfattelse ud fra en samlet vurdering af hensynet til at forenkle og billiggøre inkassoprocessen og de økonomiske konsekvenser for staten må anses for et passende niveau.

Det foreslås således, at afgiften for rettens behandling af selve betalingspåkravet skal være 400 kr. Dette skal sammenholdes med, at retsafgiften for sagsanlæg om krav indtil 50.000 kr. i dag udgør mellem 500 kr. og 1.380 kr. afhængig af kravets størrelse. Afgiftslempelsen udgør således i forhold til de gældende regler mellem 100 kr. og 980 kr. (mod mellem 200 kr. og 1.080 kr. efter Retsplejerådets forslag).

Det foreslås endvidere, at afgiften for behandling i én samlet sagsgang af betalingspåkrav og udlæg skal være 700 kr., altså yderligere 300 kr. ud over de nævnte 400 kr. for behandlingen af selve betalingspåkravet. Dette skal sammenholdes med, at grundafgiften for udlæg for krav indtil 50.000 kr. i dag udgør mellem 300 kr. og 540 kr. afhængig af kravets størrelse. Afgiftslempelsen for udlæg udgør således i forhold til de gældende regler op til 240 kr. (mod op til 340 kr. efter Retsplejerådets forslag).

Den samlede afgiftslempelse for inddrivelse i én samlet sagsgang (tilvejebringelse af tvangsfuldbyrdesgrundlag samt udlæg) udgør dermed i forhold til de gældende regler mellem 100 kr. og 1.220 kr. afhængig af kravets størrelse (mod mellem 300 kr. og 1.420 kr. efter Retsplejerådets forslag).

Endelig er det præciseret, at den afgift, der betales ved indleveringen af betalingspåkravet, dækker fagedretninger i en 3-måneders periode efter, at fagedretten har givet betalingspåkravet påtegning om, at der ikke rettidigt er fremkommet indsigelser, svarende til, hvad der i dag gælder i forbindelse med betaling af retsafgift for fogsager.

Der henvises til lovforslagets § 2 (forslag til ændring af retsafgiftsloven), og bemærkningerne hertil.

3.11. Omkostninger

3.11.1. Fremsætter skyldneren ikke indsigelser, jf. pkt. 3.7 ovenfor, giver fagedretten betalingspåkravet påtegning om, at der ikke er fremkommet indsigelser, og betalingspåkravet har herefter samme virkning som en dom, jf. pkt. 3.8 ovenfor. Skyldneren skal derfor betale fordringshaverens omkostninger i forbin-

delse med inddrivelsen på samme måde, som når inddrivelsen sker gennem en inkassoretssag.

Der må i den sammenhæng skelnes mellem udenretslige inkassoomkostninger og sagsomkostninger for domstolsbehandlingen.

3.11.2. Hvis fordringshaveren kræver *udenretslige inkassoomkostninger*, skal størrelsen heraf angives særskilt i betalingspåkravet, og det indgår i så fald som led i den indledende kontrol af betalingspåkravet, jf. pkt. 3.5 ovenfor, om kravet på udenretslige inkassoomkostninger er begrundet i sagsfremstillingen.

Det vil således skulle fremgå af betalingspåkravet, på hvilket grundlag der kræves udenretslige inkassoomkostninger, eksempelvis at der har været rykket for betaling (rykkergebyr), at fordringshaveren har sendt kravet til fremmedinkasso (inkassogebyr), og/eller at fordringshaveren har haft udgifter til fremmedinkasso.

Det vil endvidere skulle fremgå af betalingspåkravet, hvordan selve det beløb, der kræves i udenretslige inkassoomkostninger, er fremkommet, eksempelvis »rykkergebyr for to rykkere 200 kr. + inkassogebyr for oversendelse til fremmedinkasso 100 kr. + salær til fremmedinkasso 600 kr., i alt 900 kr.«.

Fogedretten skal kontrollere, at betalingspåkravet angiver de inkassokridt, der begrunder de enkelte beløb (eksempelvis »rykker«, »oversendelse til fremmedinkasso«, »salær til fremmedinkasso«), og at de krævede beløb er i overensstemmelse med de gældende regler – på formuerettens område renteloven og bekendtgørelsen om udenretslige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling.

Derimod påhviler der ikke fagedretten nogen særlig undersøgelsespligt, eksempelvis med hensyn til, om de foretagne inkassokridt har været relevante, eller om rykkerskrivelserne har opfyldt de krav, som stilles. Der påhviler heller ikke fagedretten nogen særlig undersøgelsespligt med hensyn til, om de inkassokridt, som angives i betalingspåkravet, rent faktisk (bevisligt) har været foretaget.

Fogedretten skal kun reagere (med afvisning eller frist til afhjælpning), hvis kravet på udenretslige inkassoomkostninger er uklart eller ikke findes begrundet i sagsfremstillingen.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 421-422.

3.11.3. Efter Retsplejerådets opfattelse bør *sagsomkostningerne* for domstolsbehandlingen i sager om betalingspåkrav tillægges efter faste takster. Retsplejerådet har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at formålet med det foreslåede betalingspåkravsinstitut er at skabe en inkassoproces for ubestridte krav, der er